

90

жених, раздаде подаръци на императрицата, на деспината на Родопите, на кир Тодоровата сестра графиня Занте, на всички останали по-близки и по-далечни сродници на Епирския дом. А ^{от} лицето му не слизаше благосклонната, блага усмивка, която играеше и по лицето на кир Тодор.

А в ума и на двамата ^{стоеше} всепоглъщаща, неумолима мисъл:

Тази година изтичаше договора за приятелство между латините и Никея.

Кой щеше да почне първи?

Първи почнаха латините.

Войските им минаха, начело на двамата Ласкарисовци, Хелеспонта за да отнемат от узурпатора Иоан Ватаци, престола на малкия им братанец, законния наследник ~~Констаттин~~ Ласкарис. От Лампсак, те проникнаха в земите на Никея. А останалите войски, под водачество-то на Тиери дьо Валенкур и Никола дьо Менехулд - маршала на Романия настъпиха към Тесалоника. Латините бяха решили веднъж завинаги да свършат с гръцките си врагове. и едновременно да ги бият. Ала от-давна вече славните ^и бранители от времето на Бодуен, Анри и Монфе-рато бяха загинали.

В Никея латините претърпяха, при Ниманин, страшно поражение. С лична храброст, начело ^{на} войските ^{си}, Иоан Ватаци разби най-добри-те им войски и плени двамата чичивци на жена си Ирина. Алексей и Исак Ласкарис бяха ослепени, а останалите по-знатни пленници уду-шени.

В Епир, латините бяха успели да обсадят Сер, когато новината за поражението при Ниманин ги накара бързо да снемат обсадата и да се върнат назад в позорно бягство. Ала кир Тодор ги издебна, тръгна по петите им и унищожи войските им, като плени Тиери дьо Валенкур и Никола дьо Менехулд. В жестокото си поражение латинската войска загуби и последните си достойни водачи: Конон дьо Бетюн, Пайен